

Nr 227.

Av herr **Håstad m. fl.**, om höjning av anslaget till avsättning till fonden för friluftslivets främjande.

Under punkt 90, tionde huvudtiteln, äskas ett anslag för budgetåret 1945/46 till avsättning till fonden för friluftslivets främjande å 1 milj. kronor. Detta innebär en höjning med 250 000 kronor i förhållande till riksstaten för de tre senaste budgetåren. Statens fritidsnämnd, som har att bereda framställningen om anslag ur denna fond, har emellertid i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställt om en avsättning till fonden för nästa budgetår av 1,5 milj. kronor.

Det vill synas oss, som om mycket starka skäl hade föregivits för fritidsnämndens framställning. Ifrågavarande anslag tänktes före kriget avsevärt större än 1,5 milj. kronor. Nedsättningen under kriget har betingats både av statsfinansiella skäl och av den inskränkning av byggandet av fritidsanläggningar, som framtvingsats bl. a. av hänsyn till bristen på nödig byggnadsmateriel. Inför krigets avslutning och inträdet i en fredsperiod har intresset för en utvidgad frilufts- och fritidsverksamhet starkt ökats. Fritidsnämndens i statsverkspropositionen refererade framställning gör detta tydligt. Nämnden är f. n. på grund av medelsbrist ur stånd att tillgodose alla de välmotiverade ansökningar om understöd, som redan ingivits. Åtskilliga ansökningar om större anläggningar äro under planering och väntas bli ingivna till nämnden under detta år. Visserligen kvarstår ännu en materialbrist, som försvårar byggnadsverksamhet för ifrågavarande ändamål, och visserligen har på allmän beredskapsstat anvisats ett belopp av 1,5 milj. kronor. Men då förevarande anslag avser inte blott detta år utan även det första halvåret 1946 — det senare betyder i realiteten hela år 1946 och en bit in på år 1947, eftersom byggnadsverksamhet inte kan komma i gång utan att vederbörande först tillförsäkras anslag — ligger det stor makt uppå att riksdagen redan nu bereder möjligheter att vid ett fredsslut tillgodose frilufts- och fritidslivets mest trängande önskemål i all den utsträckning, som kan anses vara statsfinansiellt försvarlig.

Vi vilja erinra om hur intresset för husmoderssemestern ställt allt större anspråk på medel ur fonden. Vandrarhemsrörelsen behöver stödjas genom påskyndande av byggandet av nya stora vandrarhemsanläggningar. Behovet av skid- och raststugor liksom centrala friluftsanläggningar är ännu inte på långt när fyllt ens kring de större befolkningscentra. Utökandet

av de folkliga friluftsbadens antal är också en synnerligen angelägen samhällsuppgift. Folksemestern kräver också sitt stöd, särskilt när det gäller förbilligandet av semesterkostnaderna för barnfamiljer i mindre bemedlad ställning. På sina håll erfordras även förvärv av mark för fritidsändamål, därvid statens stöd många gånger är oundgängligt. Med hänsyn till dessa och andra här icke särskilt nämnda behjärtansvärda syftemål synes en höjning av anslaget till 1,5 milj. kronor synnerligen välmotiverad, och vi hemställa därför,

att riksdagen måtte höja det till avsättning till fonden för friluftslivets främjande under tionde huvudtiteln begärda anslaget å 1 milj. kronor till 1,5 milj. kronor.

Stockholm den 23 januari 1945.

Elis Håstad.

Folke Kyling.

E. Birke.
